

بررسی مولفه های انحراف و سویه گیری ذهن در آیات و روایات

فاطمه احمدیان دوگاهه^۱، علی محمدی آشنانی^۲

^۱ فارغ التحصیل ارشد، علوم قرآنی، دانشکده علوم و فنون قرآن تهران

^۲ استادیار و عضو هیئت علمی، دانشکده علوم و فنون قرآن تهران

نویسنده مسئول:

فاطمه احمدیان دوگاهه

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

چکیده

ویژگی اصلی رفتار اجتماعی انسان که باعث تمایز او از سایر حیوانات می‌گردد، ظرفیتش برای تعامل دوسویه با دیگران است. چنین ظرفیتی نظریه‌ی ذهن نامیده می‌شود؛ امروزه نظریه‌ی ذهن بر پایه‌ی رشد این ظرفیت شناختی است که رفتارهای دیگران معنی دار شده و قابل درک می‌شوند. عنصر اساسی در نظریه‌ی ذهن درک عوامل هدفمندی رفتار و جهت‌دار بودن ادراک دیگران است. نظریه‌ی ذهن احتمالاً واکنشی انطباقی به تعاملات اجتماعی اولیه می‌باشد که در قرآن و روایات نیز به آن پرداخته شده است اما اختصاصاً از واژه‌ی ذهن استفاده نشده بلکه کلمات دیگری که به لحاظ معنا و مفهوم بیانگر «ذهن» است به کار رفته است. در پایان این پژوهش که به روش توصیفی-تحلیلی تدوین گردیده است، این نتیجه حاصل می‌گردد که با وجود تاکید بر آموزه‌های دینی مبنی بر حجت الهی قلمداد نمودن عقل، ذهن یا عقل ممکن است مبتلا به آسیب‌هایی چون اختلالات اضطرابی، وسوسی – اجباری، اسکیزوفرنی، افسردگی، شخصیت، آلزایمر و... شود که در قرآن نیز شامل: بیماری، قسوات، انحراف، زنگار، کور شدن و مُهر شدن قلب، اختلال اضطراب فرگیر، وسوس، آلزایمر (فراموشی) و افسردگی است.

کلمات کلیدی: ذهن؛ دوسویه گیری؛ عقل؛ قرآن؛ روایات.

۱- مقدمه

از بین مسائل پیرامون ذهن، رابطه ذهن و بدن از اهمیت بهسزایی برخوردار است. چرا که بسیاری از مسائل مهم دیگر از جمله معاد، هویت شخصی و آگاهی بر این مسئله مبتنی هستند. این مسئله که از مشکل‌ترین مباحث فلسفی نیز به شمار می‌آید، در فلسفه‌ی غرب با عنوان «mind-body problem» مطرح می‌شود. علاوه بر فلسفه، دانش‌های دیگری چون علم الاعصاب و فیزیولوژی مغز، روان‌شناسی و علوم کامپیوتری نیز به بررسی مسائل مربوط به ذهن، به ویژه رابطه آن با بدن، می‌پردازند. از جمله دانش‌هایی هستند که با مسائل ذهنی ارتباط وثیقی دارند. امروزه علم فیزیولوژی مغز، در زمینه‌ی رویدادهای مغزی و تأثیر آن بر رویدادهای ذهنی، به دست آوردهای مهمی نائل شده است.

در عصر حاضر روانشناسان و پژوهشگران متعددی تلاش در شناخت انسان از طریق بررسی ذهن و حتی تطابق آن با نفس و مطالعه آنها از نظر مادی و غیر مادی بودن و یا دسته بندی ذهن به انواع مختلف داشته اند؛ ذهن از جمله مفاهیمی است که در عین وضوح و روشنی معنای دقیقی از آن معرفی نشده است (Astington, J. W., Pelletier, J., Homer, B. (2002)).

بررسی موضوع ذهن در آموزه‌های دینی و روان‌شناسی اسلامی، یکی از مباحث مردم‌گردان و محققان بوده است، لذا کتاب‌ها و مقالاتی در این باب وجود دارد که به صورت مستقیم یا غیر مستقیم به آن می‌پردازد.

مقاله «نظریه ذهن: رویکردی جدید به روانشناسی تحولی» (۱۳۸۲) که نگارنده پس از ارائه تعریف و خاستگاه های اولیه این رویکرد، نظریه‌های تحولی پیرامون تحول نظریه ذهن را تبیین کرده است.

مقاله «مروری تحلیلی بر نظریه روانشناسی مثبت» از مهرداد کلانتری، که در مقاله خود با بیان ایجاد تحول در علم روانشناسی در ایران و پیوند آن با فرهنگ اسلامی به بررسی روانشناسی مثبت و نظریات سیلگمن پرداخته است.

کتاب (مقدمه‌ای بر فلسفه ذهن) «An Introduction to the Philosophy of Mind» به قلم مهدی ذاکری درآمدی است به فلسفه ذهن که آشنایی مقدماتی موثقی برای فارسی زبانان با این رشته فلسفی فراهم می‌آورد.

مقاله «تبیین اختیار انسان بر اساس چیستی نفس یا ذهن در فلسفه اسلامی و فلسفه ذهن معاصر» اثر محمد رضا بهتاد، که در این تحقیق نویسنده برآن است تا بر حسب هر یک از دو نظریه چیستی نفس یا ذهن، هم در فلسفه اسلامی هم در فلسفه غرب و به ویژه در فلسفه ذهن درباره نفس، جایگاه اختیار و به تبع آن مسئولیت اخلاقی را بررسی کند. با توجه به پژوهش‌های انجام شده در این حوزه، تحقیقی منسجم و قابل توجهی در مورد روانشناسی ذهن از دیدگاه قرآن و روایات تا به حال انجام نشده و اکثر کتاب‌هایی هم که در این باره نوشته شده اند، حالت افعالی و تطبیقی دارند؛ و به خصوص در مورد ذهن از دیدگاه اسلام کمترین فعالیت شده است. لذا در این نوشتار برآنیم تا کارکرد ذهن را در قرآن و روایات بررسی کرده و راهکارهای جلوگیری از انحراف و سویه‌گیری ذهن در آن را تبیین نماییم.

۱-۱. مفهوم شناسی

ذهن به معنای فهم و عقل، (فراهیدی، ۱۴۱۰، ج ۴، ص: ۴۰) هوش و زیرکی، (دهخدا، علی اکبر، ۱۳۷۷ش، ذیل عنوان ذهن). حافظه، دریافت و خرد (معین، ۱۳۶۳ش، ذیل عنوان ذهن) آمده و نیز به معنای حفظ قلب، قوت و فطانت است. (حسینی زبیدی، ۱۴۱۴، ج ۱۸؛ ص ۲۲۴) اما در قرآن و روایات واژه‌ای با عنوان لغوی «ذهن» مطرح نشده، بلکه در مباحث حوزه‌های شناختی انسان عملکردهای ذهن با عنوانین دیگری مانند: ریب، ظن، تفکر، تعقل، و ... به وفور آمده است. مانند واژه

یعقلون در سوره بقره آیه ۱۶۴ و واژه ظن در سوره یوسف آیه ۴۲).

۲- آسیب‌های ذهن در روانشناسی

درک خود و دیگران برای داشتن تعاملات اجتماعی مؤثر، ضروری است و به این دلیل این موضوع همیشه مورد توجه پژوهشگران در روانشناسی تحولی بوده است. درک رفتار دیگران مستلزم نوعی توانایی به نام نظریه ذهن (TOM) است که از طریق آن فرد قادر به درک حالت‌های درونی انسان‌ها شامل تمایلات، افکار و نیت‌است. درک دیدگاه دیگران نیاز به بکارگیری مناطق متعدد مغزی دارد. نظریه ذهن برای عملکرد درست نیاز به سلامت و هماهنگی میان برخی ساختارهای مغزی و کارکردهای ذهنی دارد. اگر در اختلال این ساختارها و کارکردها دچار نقص شوند (چه در اثر آسیب و ضربه به سر و چه به دلیل اختلالات مختلف جسمانی و روانی) توانایی نظریه ذهن نیز دچار نقص خواهد شد. (سلطانی عظمت، ۱۳۹۴، دوره چهارم، شماره اول، ۱۷-۲۵) در اینجا به برخی از این آسیب‌ها اشاره می‌شود:

۲-۱. اختلالات اضطرابی

اکثر رفتارهای اضطرابی رفتارهای کاملاً طبیعی و به صورت واکنش‌های سازگارانه هستند که به ما کمک می‌کنند تا در شرایط دشواری که برایمان پیش می‌آید صحیح عمل کنیم. اما گاهی اضطراب آنقدر شدید است یا آنقدر با رویدادها و موقعیت‌های نامناسب همراه می‌شود که برای فرد مشکل‌ساز و ناسازگارانه جلوه می‌نماید. (گنجی، ۱۳۹۵، ص ۴۴۴-۴۴۳)

۲-۲. اختلال وسواسی - اجباری

اختلال وسواس اجباری، یکی از بیماری‌ها و اختلالات رفتاری ناتوان کننده ای است که با افکار و عوامل مزاحم تکراری و ناخواسته، فرد را به انجام اعمال اجباری و بیهوده و همچنین فرو بردن در اعماق افکار ناراحت کننده وادر می‌کند. ویژگی عمده این وسواس‌ها و اجبارها (افکار و رفتارها) لذت بخش نبودن آنها برای فرد مبتلا می‌باشد ولی بیمار به نشخوار افکار و تکرار اعمال ادامه می‌دهد تا شاید از ناراحتی‌اش کاسته شود (غضنفری، سپهوند، ۱۳۹۳ش، ص ۱۱۱).

۲-۳. اختلال اسکیزوفرنی

بیماری اسکیزوفرنی اغلب به اختلال گسیختگی شخصیتی اشاره دارد، زیرا افکار و احساسات فرد مبتلا به این عارضه دارای ارتباط منطقی و معمول با یکدیگر نیستند. فرد مبتلا قادر نیست تخیلات خود را از واقعیت افتراق دهد و بنابراین رفتاری غیرمنطقی و غیرعادی دارد (رضاعی، ۱۳۹۳ش).

۲-۴. اختلال افسردگی

اختلال افسردگی یا سرماخوردگی روانی را می‌توان با خلق افسرده و یا احساس غمگینی و بی‌علاقگی به هرگونه کوشش و لذت روزانه، شناخت. افراد افسرده دارای نارسانی‌های شناختی و مشکل حافظه هستند، به سختی می‌توانند تصمیم بگیرند، عزت نفس پایینی دارند و احساس بی‌ارزشی و نامیدی می‌کنند (Jeon, H. J., Walker, R. S., Inamori, A., Hong, J., 2014). (P., Cho, M. J., Baer, L., ... & Mischoulon, D. (2014).

۲-۵. اختلالات شخصیت

اختلال شخصیت، الگویی طولانی مدت از تجربه درونی و رفتاری است که در دو یا بیشتر از زمینه‌های تفکر، احساس، روابط بین فردی و کنترل تکانه وجود دارد، از انتظارات فرهنگی فرد بسیار به دور است، انعطاف ناپذیر و فraigیر بوده و در دوره نوجوانی و یا اوایل بزرگسالی شروع شده، در طول زمان ثابت باقیمانده و باعث ناراحتی و افت عملکرد می‌گردد. این افراد خلق و خوی بسیار متغیر و متفاوت و نامتناسب دارند (رضاعی، فرین، ۱۳۹۲).

۲-۶. آزایر

دمانس عبارت است از تخریب پیشرونده کارکردهای شناختی که در زمینه‌ای از هوشیاری کامل بروز می‌کند. (Diagnostic and statistical manual of mental disorders American Psychiatric 2013) آزایر نوعی دمانس می‌باشد که نقص‌های شناخت (مجموعه فعالیت‌های ذهنی) در آن دیده می‌شود، مانند حافظه بیشتر از هر چیزی در این اختلالات آسیب می‌بیند، آهسته شدن پردازش اطلاعات، نقص در تمرکز و توجه فرایندهای شناختی حل مساله، می‌تواند از جمله این موارد می‌باشد (گنجی، ۱۳۹۵ش).

۲-۷. ناهنجاری استرس ناشی از زخم و آسیب روانی

این ناهنجاری می‌تواند به صورت خیلی ناگهانی، بعد از تجربه ای تکان دهنده و منقلب کننده زندگی توسعه یابد. به عنوان مثال تجارب مربوط به جنگ، شکنجه‌ها، تصادفات شدید و فاجعه‌های طبیعی بمانند زلزله‌ها، سیل یا طوفان (احمدی، ۱۳۸۳ش، ص ۵۷).

۲-۸. وسوس فکری

اختلال وسوس فکری یا عملی، یک اختلال اضطرابی مزمن است که با اشتغال ذهنی مفرط در مورد نظم و ترتیب و امور جزئی و همچنین کمال طلبی همراه است، تا حدی که به از دست دادن انعطاف‌پذیری، صراحت و کارایی می‌انجامد(کاپلان و سادوک، ۱۳۷۷، ص ۱۸۱).

۲-۹. نشخوار فکری

در این نوع تفکر در برخی اختلالات هیجانی از جمله افسردگی، وسوس فکری، عملی، اختلال اضطراب فraigir و اختلال ضربه روانی پس از حادثه مشاهده می‌شود. این سبک تفکر زیربنای شناختی بیماران مبتلا به افسردگی را مختل می‌کند و باعث افزایش مدت و شدت دوره‌های افسردگی می‌گردد(یوسفی، ۱۳۸۸، ص ۱۲۸).

۲-۱۰. تصویر سازی ذهنی و اختلال اضطراب اجتماعی

مشکل اصلی در اضطراب اجتماعی ترس از ارزیابی شدن منفی در موقعیت‌های اجتماعی است. این مفهوم همپوشی زیادی با مفهوم شرم دارد. در پژوهش‌های مختلف به نقش تاثیرگذار تصویرسازی ذهنی منفی در حفظ اختلال اضطراب اجتماعی اشاره شده است. تصویرسازی میتواند مثبت یا منفی باشد. تصویرسازی ذهنی مثبت می‌تواند افراد را در دستیابی به اهداف خود کمک کند اما تصویرسازی منفی ممکن است با دخالت در کارکرد افراد، باعث عدم دستیابی آنها به اهدافشان شود(صرامی، ۱۳۹۴، ش، ص ۲).

۲-۱۱. اختلال فکری ذهن خوانی

بر اساس نظریه شناختی (بک) رفتار و اعمال انسان، نتیجه احساس‌های او و احساس‌های او هم ناشی از افکارش است. با کنترل افکار می‌توان احساس و رفتار و در نهایت زندگی را کنترل کرد و بهبود بخشد. بر اساس این نظریه، مهم‌ترین عامل در بروز افکار ناخواهای انحرافات شناختی هستند که ما هر روزه در زندگی‌مان آنها را تجربه می‌کنیم و از وقایع اطراف خود برداشت‌های نادرستی داریم و بر اساس آن چهار افکار ناراحت‌کننده‌ای به نام (افکار خودآیند منفی) می‌شویم که باعث احساس غم، شادی، نگرانی یا خشم می‌شود.

۳- آسیب شناسی پردازش اطلاعات ذهن انسان از دیدگاه قرآن و روایات

اگرچه قرآن کریم پذیرش اصول عقاید را جز از طریق تفکر منطقی صحیح نمی‌داند، با این وجود، فکر و اندیشه از خطأ و لغش مصون نیست. خدواند متعال در کتاب خود به یک سلسله امور به عنوان موجبات خطاهای و لغش فکری پرداخته است، که در اینجا بدان اشاره می‌گردد:

۳-۱. تکیه بر ظن و گمان به جای علم و یقین

قرآن، اعتماد بر ظن و گمان را لغزشگاه اندیشه آدمی دانسته و تکیه بر علم و یقین را در موارد استدلال، مهاری بر آن لغش می‌داند. قرآن کریم می‌فرماید: «اکثر مردم چنین اند که اگر بخواهی پیرو آنها باشی تو را از راه حق گمراه می‌کنند، برای اینکه تکیه شان بر ظن و گمان است (نه بر یقین). و تنها با حدس و تخمين کار می‌کنند»(انعام: ۱۱۶). همچنین در آیات زیادی به شدت با پیروی از ظن و گمان مخالفت نموده و می‌فرماید: «مدادمی که به چیزی علم و یقین حاصل نکرده ای، آن را دنبال مکن»(اسرا: ۳۶).

۳-۲. خواسته‌ها و هواهای نفسانی

دل سپردن به خواسته‌ها و هواهای نفسانی یکی دیگر از لغزشگاه‌های اندیشه آدمی است. انسان در تفکرات خود اگر بی طرفی خود را نسبت به نفی یا اثبات مطلبی حفظ نکند و میل نفسانی اش به یک طرف باشد، خواه ناخواه و بدون آن که خودش متوجه شود عقربه فکرش به جانب میل و خواهش نفسانی اش متمایل می‌شود. انسان اگر بخواهد صحیح قضاوت کند باید در مورد مطلبی که می‌اندیشد کاملاً بی طرف بوده و خویشن را تسليم دلایل و مدارک نماید. در قضاوت، قضائی اگر تمایل شخصی به یک طرف داشته باشد به طور ناخودآگاه همه ادله‌ها و شواهد را به نفع همان طرف می‌داند. قرآن هوای نفس را نیز مانند تکیه بر ظن و گمان یکی از عوامل لغش می‌شمارد. در سوره النجم می‌فرماید: «پیروی نمی‌کنند مگر از گمان و از آن‌چه نفس‌ها خواهش می‌کنند»(تجم: ۲۳).

۳-۳. شتاب زدگی

هر قضاوی و اظهار نظری مقداری معین مدارک لازم دارد و تا مدارک به قدر کافی در یک مسأله جمع نشود هر گونه اظهار نظر، شتاب زدگی موجب لغزش اندیشه است. قرآن کریم مکر به اندک بودن سرمایه علمی بشر و کافی نبودنش در برخی قضاوی های بزرگ اشاره می کند برای نمونه می فرماید: «آن مقدار علم و اطلاعی که به شما رسیده اندک است و برای قضاوی کافی نیست.» (اسراء: ۸۵) امام صادق(ع) فرمود: «خداؤند در قرآن بندگان خویش را با دو آیه اختصاص داد و تأدیب فرمود: یکی اینکه تا به چیزی علم پیدا نکرده اند تصدیق نکنند. (شتاپزدگی در تصدیق) و دیگر اینکه تا به چیزی علم پیدا نکرده اند، تا به مرحله علم و یقین نرسیده اند، رد و نفی نکنند (شتاپزدگی در انکار) (طبابایی، ۱۳۷۴، ج ۶، ص ۳۱۹).» خداوند در یک آیه فرمود: «آیا از آنها در کتاب پیمان گرفته نشده که جز آنچه حق است، به خداوند نسبت ندهند؟ (اعراف: ۱۶۹). و در آیه دیگر فرمود: «انکار کردند و تکذیب کردند چیزی را که به علم آن احاطه نداشتند (نمی شناختند)» (يونس: ۳۹).

۴-۳. سنت گرایی و گذشته نگری

یکی دیگر از لغزشگاه های اندیشه بشر افتادن در گردداب تقليد از نیاکان و سنت گرایی است. انسان به حکم طبع اولی خود هنگامی که می بیند یک فکر و عقیده خاص مورد قبول نسل های گذشته بوده است خود به خود، بدون آنکه مجالی به اندیشه خود بدهد، آن را می پذیرد. قرآن یادآوری می کند که پذیرفته ها و باورهای گذشتگان را مدام که با معیار عقل نسنجدیده اید نپذیرید، در مقابل باورهای گذشتگان استقلال فکری داشته باشید. در سوره بقره آیه ۱۷۰ می گوید: «اگر به آنها گفته شود که از آنچه خدا به وسیله وحی فرود آورده پیروی کنید، می گویند: خیر، ما همان روش ها و سنت ها را پیروی می کنیم که پدران گذشته خود را بر آن یافته ایم. آیا اگر پدرانشان هیچ چیزی را فهم نمی کرده اند و راهی را نمی یافته اند باز هم از آنها پیروی می کنند؟!»

۵-۳. شخصیت گرایی

تأثیر پذیری از شخصیت های بلندآوازه و گرایش به شخصیت ها یکی دیگر از عوامل لغزش اندیشه بشر است. شخصیت های بزرگ تاریخی یا معاصر از نظر عظمتی که در نفوس دارند بر روی فکر و اندیشه و تصمیم و اراده دیگران اثر می گذارند و در حقیقت هم فکر و هم اراده دیگران را تسخیر می کنند، دیگران آن چنان می اندیشنند که آنها می اندیشنند و آن چنان تصمیم می گیرند که آنها می گیرند. دیگران در مقابل آنها، استقلال فکر و اراده خود را از دست می دهند. قرآن کریم ما را دعوت به استقلال فکری می کند و پیروی های کورکرانه از اکابر و شخصیت ها را موجب شقاوی ابدی می داند. لهذا از زبان مردمی که از این راه گمراه می شوند نقل می کند که در قیامت می گویند: *رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلَّنَا السَّبِيلَا* (پروردگار، ما بزرگان و اکابر خویش را پیروی و اطاعت کردیم و در نتیجه ما را گمراه ساختند) (احزان: ۶۷). به تصریح قرآن کریم، پیروی از ظن و گمان، میل ها و هوس های نفسانی، شتابزدگی در گزینش و تصمیم گیری و قضاوی، سنت گرایی و گذشته نگری و تقليد از نیاکان و گذشتگان و شخصیت گرایی و تأثیرپذیری از رجال بزرگ و نامدار، هریک از لغزشگاه های اندیشه بشر بوده و غلتیدن در دام هر یک از عوامل یادشده عقل و خرد انسان را لغزنده و منطق و استدلال بشر را خدشده دار می کند (مبلغ، سید محمد حسین، ۱۳۸۷، ص ۱۲۴-۱۲۷).

۴- راهکارهای جلوگیری از انحراف و سویه‌گیری در روانشناسی

حاکمیت رویکرد مادی بر روانشناسی غربی، علی رغم ظهور مکاتب متنوع در این گستره، موجبات ناکامی روانشناسی را در بسیاری از زمینه های روحی و روانی در کمک به انسان و حل مشکلات و اختلالات روانی او فراهم نموده است، به گونه ای که به نظر می رسد میانگین بھبود بیماران عصبی، عملاً ثابت و راکد مانده است. اما خوشبختانه در میان صاحب نظران علوم اجتماعی و روانشناسی، راهکارهایی جهت جلوگیری از انحراف ذهن و حل این مشکلات ارائه شده است:

۴-۱. دین گرایی و ایمان به خدا

امروزه گرایش هایی حاکی از توجه بیشتر به دین برای دستیابی به سلامت روان و درمان بیماری ها وجود دارد. روانشناسان معتقدند، در ایمان به خدا، نیروی خارق العاده ای وجود دارد که نوعی قدرت معنوی به انسان می بخشند تا در تحمل سختی های زندگی او را یاری نماید. کارل یونگ، روانکاو مشهور می گوید: «به جرأت می توانم بگویم که تک تک بیمارانم به این دلیل قربانی بیماری روانی شده اند که فاقد آن چیزی بوده اند که ادیان در هر زمانی به بیرون خود می دهند. فرد فرد آنها وقتی که به دین و دیدگاه های دینی بازگشته بودند به طور کامل درمان شدند» (ستفانی، ۱۳۷۷، ج ۱، ص ۱۵). ویلیام جیمز، در این باره می گوید: «ایمان مذهبی، قیافه ای جهان را در نظر انسان تغییر می دهد. جهان خشک و سرد مادی را به جهانی جاندار و

ذی شعور و آگاه تبدیل می‌کند. ایمان مذهبی تلقی انسان را نسبت به جهان و خلقت دگرگون می‌سازد. گرایش به سوی حقیقت و واقعیت مقدس و قابل پرستش، در سرشت فرد فرد بشر هست»(محمدی، ۱۳۸۵، ص ۱۸).

۴-۲. تقویت استحکام خانواده

خانواده مهم‌ترین نهاد اجتماعی است زیرینای اصلاح هر جامعه‌ای در خانواده شکل می‌گیرد. استحکام هر خانواده‌ای موجب استحکام روحی، جسمی افراد آن می‌شود. وضع محیط خانوادگی در سازگار نمودن افراد با محیط اجتماعی نقش بسیار مهمی را ایفا می‌کند زیرا آرامش و امنیت، رافت و محبت از بسیاری از انحرافات پیشگیری می‌نماید اتحاد و اتفاق و همبستگی در محیط خانواده قدرت مقاومت را در برابر محرومیت‌ها، ناملایمات و مشکلات زندگی افزایش می‌دهد(ستفانی، ۱۳۷۷، ص ۱۵).

تحکیم خانواده جامعه را به سمت آرمان‌های مطلوب سوق می‌دهد، لذا باید جوانان را ابتدا به ازدواج تشویق نمود و روش‌های استحکام زندگی خانوادگی را به آنها آموخت. ازدواج علاوه بر اینکه مورد تأکید اسلام و سنت رسول اکرم(ص) است، باعث احساس تعهد در فرد نسبت به خانواده و اجتماع، ارضای غرایز انسانی، دوری از گناه و پاکدامنی، ایجاد آرامش و تکامل انسان و از همه مهم‌تر جلوگیری از انحراف و دوسویه گیری ذهن است.

۴-۳. بینش و آگاهی نسبت به مسائل

عملکرد هر انسان تابع نگرشی است که به جهان هستی و نظام حاکم بر آن دارد. بنابراین اگر خواسته باشیم رفتار کسی را اصلاح کرده و از هر گونه انحراف و جرمی جلوگیری کنیم. مقدمتاً باید بینش او را نسبت به مسئله مورد نظر اصلاح نماییم. خداوند در قرآن کریم پیام‌هایی را به انسان داده است که به اشکال مختلف باعث آگاهی انسان در موارد مختلف می‌شود از جمله آثار گناه. از این‌رو او را از عاقبت گناه و جرم آگاه فرموده و از این طریق خواسته است انسان را از ارتکاب اعمال زشت بر حذر داشته و به اصطلاح حقوقی پیشگیری از جرم و انحراف نماید چرا که جرم و بزه پدیده ای اجتماعی-انسانی است که همه جوامع بشری به شکلی با آن رو به رو بوده‌اند. جوامع مختلف برای مقابله با این پدیده در کنار استفاده از ابزار‌های کیفری (واکنشی) به استفاده از ابزارهای غیرکیفری (کنشی) نیز توجه نموده‌اند(عظیم زاده اردبیلی، ملک زاده، ۱۳۹۳، ص ۱۰۸).

۴-۴. خودشناسی

خود شناسی، اصطلاحی است در روانشناسی برای توصیف اطلاعات فردی یا خود فرد و دانش فردی در مورد خود فرد. خودشناسی مرتبط با خوداندیشی، فکر کردن در مورد خود و انتقاد از خود یا حتی پرسش‌گری انتقاد و قضاوت از تفکر خود محسوب می‌شود. خودشناسی مهارت اساسی انسان در بررسی فلسفه است. (Gallup، ۱۹۷۹) خودشناسی هدف نهایی علم روان‌شناسی قلمداد شده است. شخصیت به یک معنا، تمام روان‌شناسی را دربر می‌گیرد.

خودشناسی یکی از اصول مهم موفقیت و شادکامی است. کسی که نمی‌داند از کجا آمده است، به کجا می‌رود و برای چه آمده است؟ در تفسیر زندگی خود دچار سردرگمی می‌شود. امام علی(ع)، بدترین جهالت را «جهالت انسان نسبت به خویشن» (تمیمی آمدی، ۱۳۶۶ش، ص ۲۲۳، ح ۹۳۶) می‌داند. بنابراین، می‌توان اساس همه مشکلات اجتماعی، رفتاری، روانی و عاطفی را، عدم شناخت خویش و شأن و کرامت انسانی دانست؛ زیرا اهداف، آرزوها و انتظارات انسان، بر اساس تعریف انسان از خود او، تنظیم می‌شود. از این‌رو، شناخت انسان و نیازهای متعالی او، زمینه درک حیات طبیبه را فراهم می‌آورد. در فرهنگ دینی، نیاز معنوی انسان، از مهم‌ترین نیازهای متعالی آدمی محسوب می‌شود که تنها از طریق انس با خدا و ذکر دائم تأمین می‌شود»(کریمی، ۱۳۸۳ش، ص ۱۵۱).

۴-۵. کنترل فکر

امروزه بسیاری از روان‌شناسان، نقش افکار و باورها را در شکل گیری هیجانات و رفتارها، غیر قابل انکار می‌دانند و رفتارها و هیجانات انسان را معلول افکار وی می‌دانند. از این‌رو، باورهای غلط مبتنی بر این افکار را موجب شکل گیری اختلالات مختلف می‌دانند و بر این اساس، دیدگاه‌های معروفی شکل گرفته که دیدگاه شناختی و شناختی رفتاری از این دسته‌اند. افکار صحیح منشأ رفتارهای هنجار و معقول می‌باشند و افکار منفی، فرد را به چالش می‌کشند و به همین جهت، کنترل افکار در پیش گیری و درمان انحرافات اخلاقی، نقشی اساسی دارد.

۵- آسیب‌های ذهن در قرآن و روایات

از دیدگاه قرآن کریم، ظلم، کفر، فسق و اسراف، نیروی ادراک انسان را بیمار می‌کنند. این بیماری در آغاز قبل درمان است، ولی وقتی مزمن شد، دیگر قابل علاج نیست. آنچه در اینجا مورد بررسی است، نام‌های بیماری‌های اندیشه در قرآن است. قرآن کریم تعبیرهای دقیق و جالبی از بیماری‌های نیروی ادراک دارد که هر یک به بعدی از ابعاد و اثری از آثار و علامتی از علائم گوناگون این بیماری اشاره دارد. این تعبیرها عبارت اند از: بیماری قلب، قساوت قلب، انحراف قلب، زنگار قلب، کور شدن قلب، مُهر شدن قلب، قفل شدن قلب و مردن قلب (محمدی ری شهری، ۱۳۸۸ش، صص ۳۳۷-۳۶۲).

۱-۱. بیماری قلب

یکی از تعبیرهای قرآن از بیماری نیروی ادراک، همان تعبیری است که در مورد بیماری‌های جسمی نیز به کار می‌رود، یعنی «مرض». و مرض عبارت است از خارج شدن از اعتدالی که ویژه انسان است» (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق، ص ۷۶۵). امام علی علیه السلام در تبیین مراتب مصائب و رنج‌ها و بلاها و خطرهایی که بر سر راه انسان قرار گرفته است و او را تهدید می‌کند می‌فرماید: «یکی از بلاها فقر است، و سخت تر از آن بیماری جسم، و سخت تر از آن بیماری قلب و جان است» (نهج البلاغه: حکمت ۳۸۸).

۱-۲. بیماری اندیشه

در باب شناخت‌های عقلی، مقصود از بیماری اندیشه، دیوانگی نیست، بلکه منظور این است که آینه عقل با غبارهای طوفان هوس و زنگارهای ظلم و کفر و اسراف و فسق از حال اعتدال و طبیعی خارج می‌شود و در نتیجه نمی‌تواند کار خود را که نشان دادن حقایق عقلی است، درست انجام دهد.

امام علی علیه السلام می‌فرماید: «اگر آنان در توانایی عظیمی که در سازماندهی جهان به کار رفته و نعمت‌های بزرگی که آنان را فرا گرفته است بیندیشند، به راهی که عقل، ایشان را دعوت می‌کند، باز می‌گرددند و از آتش سوزانی که در صورت بازنگشتن، آنان را تهدید می‌هاسند، ولی به دلیل این که دل‌ها و اندیشه‌های این مردم بیمار است و دیده‌های آنان معیوب و نابیناست، قدرت شناخت حقایق عقلی از ایشان سلب شده است.» (همان، خطبه ۱۸۵ در قرآن کریم، کلمه مرض، یازده بار در مورد بیماری‌های جسمی و سیزده بار در مورد بیماری‌های روحی و عقلی به کار رفته است از دیدگاه قرآن کریم، منافقان، کفار، افراد شهوتران و به طور کلی، همه کسانی که غلبه هوس و غبارهای ظلم و کفر و اسراف و فسق قدرت شناخت‌های عقلی را از آنان سلب کرده است، از نظر عقلی بیماراند. نگاه کنید به واژه «مرض» در المعجم المفہرس لألفاظ القرآن الکریم) برای نمونه در متن آیه کریمه این است: (دل آنان مبتلا به [نووعی] بیماری است، و خداوند بیماری آنان را افزون می‌کند) (بقره: ۱۰).

منافقان نیز به نوعی بیماری، که همان بیماری فکر و اندیشه است، مبتلا هستند و خداوند هم کاری می‌کند که این بیماری در آنان تشدید شود، تا آن جا که فکر و اندیشه آنان به کلی بمیرد و با فرارسیدن مرگ عقلی، برای همیشه دچار سختی و عذاب باشند. در اینجا این سؤال پیش می‌آید که بیماری عقلی منافقان در نتیجه هوسرانی آنان، معقول و منطقی است، ولی چرا خداوند، به جای درمان ایشان مرض آنان را بیشتر می‌کند؟! قرآن کریم در ذیل همین آیه، خود پاسخ این سؤال را داده و می‌فرماید: «چون دروغ می‌گویند و آیات الهی را عملأً تکذیب می‌کنند» (بقره: ۱۰). چون آنچه را که فهمیده اند درست است از روی تعصب و لجاجت نمی‌پذیرند، و بالاخره، چون غبار کفر و نفاق آینه عقل آنان را تیره و تار کرده است و افزایش تدریجی این غبارها موجب شدت یافتن بیماری آنان می‌شود (میران الحکمة: باب ۳۴۹؛ و باب ۳۹۷۷). بنابراین، منافقان در حقیقت، خود عامل شدت یافتن بیماری خویش اند و این که قرآن می‌گوید خداوند بیماری آنان را افزایش می‌دهد بدین معنا نیست که خداوند با آنان دشمنی دارد، بلکه همان طور که قبلًا (در مورد مانعیت ظلم و کفر و اسراف و فسق از شناخت‌های عقلی و قلبی) توضیح داده شد، چون همه پدیده‌های جهان بالآخره منتبه به آفریدگار جهان است، بیماری منافقان و شدت یافتن آن نیز منتبه به اوست.

۳-۵. قساوت قلب

یکی دیگر از بیماری روحی و عقلی انسان در قرآن کریم «قساوت» است. در این کتاب آسمانی، مجموعاً هفت بار و در ضمن شش آیه (بقره: آیه ۷۴، انعام: آیه ۱۶، ۴۳، حج: آیه ۱۳، زمر: آیه ۵۳ و ۵۴) بیماری قساوت و منعیت آن از شناخت های عقلی و قلبی مطرح شده است. کلمه قساوت و نیز قسوت مصدر و به معنای سخت شدن است. مفردات القرآن در توضیح کلمه قسوت می نویسد: «وَ أَصْلُهُ مِنْ حَجْرٍ قَاسِيٍّ. قَسْوَةُ عَبَارَةٍ إِذَا سُخِّنَتْ شَدَّةً. مُفَرِّدَاتُ الْقُرْآنِ إِذَا سُخِّنَتْ حَقًّا مِّنْ قَسْوَةِ الْقُرْآنِ». قساوت نوعی بیماری روانی و عقلی است که در اثر آن، زمینه شناخت حقیقت و پذیرش حق در انسان نابود می شود. قرآن کریم می فرماید رخنه در سنگ ممکن است، لکن دلی که مبتلا به بیماری قساوت است، از سنگ سخت تر و نفوذ ناپذیرتر است! در فرازی از سوره مبارکه بقره پس از نقل یکی از معجزات حضرت موسی علیه السلام آمده است: «سَبִّسْ دَلْ هَای شَمَا سَخْتَ شَدَّةً. مَانَدْ سَنْگَ، بَلَكَهُ سَخْتَ تَرًا! زَبَرَا بَسَا سَنْگَ هَایِ هَسْتَ کَهْ مَیْ شَکَافَ وَ نَهَرَهَايِ اَزَ آنَ جَارِيَ مَیْ شَوَّدَ، وَ بَعْضِي اَزَ سَنْگَ هَایِ شَکَافَ وَ آبَ اَزَ آنَ بَرِونَ مَیْ رَبِيدَ وَ بَعْضِي اَزَ آنَهَا اَزَ تَرَسَ خَدَا فَرَوَ مَیْ رَبِيدَ» (بقره: ۷۴).

۱-۳-۵. چگونگی پیدایش بیماری قساوت

عواملی که موجب پیدایش بیماری قساوت می شوند بسیارند. در قرآن و احادیث اسلامی، این عوامل به طور مشروح، مطرح شده است. عهد شکنی، عمر طولانی در غفلت، آرزوی دراز، ترک عبادت، سخن بیهوده، استماع لهو، شکار، رفت و آمد با سلطان و اهل زر و زور، ثروت بسیار، نگاه کردن به چهره بخیل، و به طور کلی هوسرانی و گناه از دیدگاه متون اسلامی، میکرب هایی هستند که اگر انسان آلوده به این میکرب ها شد و خود را معالجه نکرد، به تدریج، مبتلا به بیماری قساوت می شود (میزان الحکمة: باب ۳۳۴۷).

۲-۳-۵. خطر بیماری قساوت

از دیدگاه متون اسلامی، بیماری قساوت، خطرناک ترین بیماری و زیانبارترین اثر هوسرانی و بزرگ ترین کیفر الهی در مورد ارتکاب گناهان است. امام باقر علیه السلام در این باره می فرماید: «بِهِ تَحْقِيقِ كَهْ خَداوَنْدَ كَيْفَرَهَايِ بَهْ جَهَتَ اَرْتَكَابَ گَنَاهَانَ در جسم و جان انسان دارد، مانند سختی زندگی و سستی در عبادت، ولی هیچ کیفری بزرگ تر از قساوت قلب نیست» (حرانی، بی تا، ص ۲۹۶). با عنایت به این که مبتلا به این بیماری تدریجی است، و بیمار مبتلا به قساوت، حتی در اوج بیماری هم نمی تواند تشخیص بددهد که بیمار است، و علاج این بیماری بسیار سخت و در مواردی امکان ناپذیر است، لذا انسان از آغاز زندگی باید مواظب باشد که به آن مبتلا نشود. امیر المؤمنین علیه السلام در توصیه هایی به فرزند ارجمندش امام مجتبی علیه السلام می فرماید: «هَمَانَا دَلْ جَوَانَ هَمَانَدَ زَمِينَ تَهَىَ اَسْتَ کَهْ هَرَ چَهْ درَ آنَ اَنْدَاخْتَهَ شَوَّدَ مَیْ پَذِيرَدَ». بدین جهت پیش از آن که دلت را قساوت بگیرد و اندیشه ات مشغول گردد، به تأدب تو مبادرت ورزیدم» (نهج البلاغه: نامه ۳۱).

۴-۵. انحراف قلب

یکی دیگر از نام های بیماری روحی و عقلی انسان در قرآن «زیغ» است. این بیماری پنج بار در قرآن کریم ذکر شده است (آل عمران: آیات ۷ و ۸، توبه: آیه ۱۱۷، ص: آیه ۵). راغب در تفسیر کلمه زیغ در مفردات ألفاظ القرآن می نویسد: «الزیغ: الميل عن الاستقامة. زیغ، انحراف از راه راست و درست است» (راغب، ۱۴۱۲ق، ص ۳۷۸). زیغ نوعی بیماری روانی و عقلی است که نظام ادراکات عقلی انسان را دچار اختلال می کند و کسی که مبتلا به این بیماری است نمی تواند به ندای عقل پاسخ مثبت دهد. این بیماری موجب می شود که بیمار از راهی که عقل آن را درست می داند، منحرف شود و به راهی نادرست رو.

۱-۴-۵. چگونگی پیدایش بیماری زیغ

بیماری زیغ در نتیجه تکرار پاسخ های منفی به ندای عقل به وجود می آید. وقتی انسان از راهی که عقل آن را درست می داند، منحرف شد و کاری را که عقل آن را نادرست می داند، انجام داد و این عمل خلاف عقل را به دفعات تکرار کرد، انحراف از راستی و درستی، به تدریج، عادت او می شود و ضمیمه وجود او می گردد، به گونه ای که دیگر به سختی می تواند و بعضاً هرگز نمی تواند به راه راست برود و در مسیری که عقل آن را صحیح می داند قدم بردارد. این جاست که قلب و فکر انسان به بیماری زیغ و انحراف مبتلا شده است. قرآن کریم در این مورد می فرماید: (پس وقتی آنان از راه حق منحرف شدند خدا دل هایشان را منحرف گرداند) (صف: ۵). یعنی انحراف عملی انسان از راه حق سبب می شود که قلب و عقل انسان به بیماری زیغ و انحراف مبتلا گردد. به عبارت دیگر انحراف ظاهری در عمق اندیشه و جان انسان اثر می کند و موجب انحراف باطنی می شود. انحراف دل و باطن انسان نتیجه طبیعی زنگار گرفتن آینه قلب است، و زنگار گرفتن آینه قلب نتیجه طبیعی هوسرانی و

انحراف عملی از راه حق است و معنای انحراف باطنی و قلبی انسان به وسیله خداوند همین است که انحراف عملی و ظاهری، براساس سنن الهی و نظام آفرینش به انحراف قلبی و روحی تبدیل می شود.

۲-۴-۵. خطر بیماری زیغ

بیماری زیغ و انحراف فکری و روحی، یکی از بیماری های خطرناک روانی و عقلی است که اگر کسی به آن مبتلا شود، به جای راه تکامل، چاه سیه روزی و انحطاط را انتخاب می کند و به جای راه سعادت، بی راهه شقاوت را می پیماید و آن قدر در این بی راهه می رود تا در دوزخ سقوط کند. این بیماری خطرناک تا وقتی انسان زنده است، او را تهدید می کند و خطر ابتلا به این بیماری به حدی است که «راسخان در علم» و آنان که با دیده بصیرت، باطن این جهان را می بینند، پیوسته از خداوند می خواهند که آنان را از این خطر حفظ کند: (راسخان در علم می گویند... خدایا! دل های ما را منحرف مکن پس از آن که هدایتمان کردی) (آل عمران: ۷۶). امام کاظم علیه السلام در تبیین آیه ای که مطرح شد، می فرماید: «خداوند از مردم صالحی حکایت می کند که در نیایش گفته اند: «خدایا دل های ما را منحرف مکن پس از این که هدایتمان کردی»؛ زیرا آنان می دانند که این احتمال همیشه وجود دارد که دل به بیماری زیغ مبتلا شود و به کوری قبل از هدایت الهی بازگردد» (حرانی، بی تا، ص ۳۸۸). جابر بن عبد الله انصاری نقل کرده است که پیامبر اسلام (ص)، این دعا را زیاد تکرار می کردن: «یا مُقْلِبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قُلُوبَنَا عَلَى دِينِنَا: ای گردنده دل ها! دل های ما را بر دین خود ثابت بدار». یعنی خدایا! حال که راه خود را به من نشان دادی، و راه راست را برای رسیدن به سعادت و لقای تو یافته، توفیق ده که در این راه ثابت قدم بمان» (طبری، ۱۳۶۴ش، ج ۳، ص ۱۸۸).

۵-۵. زنگار قلب

یکی دیگر از تعبیرهایی که قرآن کریم در مورد بیماری های عقلی و روحی به کاربرده است، «رین» است. این تعبیر یک بار در قرآن آمده است. رین به معنای چرک و زنگ و زنگار است. به زنگی که بر اجسام شفاف و با جلا، مانند آینه و شمشیر می نشینند در لغت عرب رین گفته می شود (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق: ۳۷۳). از دیدگاه قرآن کریم کردار ناشایسته انسان موجب چرک شدن و زنگار گرفتن آینه عقل و قلب او می شود و این زنگار اندیشه و روان انسان را بیمار می کند و انسان با ابتلا به این بیماری از ادراک حقایق عقلی و قلبی محروم می شود: (چنین نیست؛ بلکه آنچه کسب کرده اند (کردار ناشایسته آنان) بر دل هایشان زنگ زده است) (مطففين: ۴). در آیات قبل از این آیه در مورد منکران زندگی پس از مرگ و تکذیب معاد است. قرآن کریم، ابتدا با کلمه «کلا» (چنین نیست) پنдар منکران را نفی می کند و سپس توضیح می دهد که این گونه پندارها اساس عقلی و علمی ندارد، بلکه ریشه این موضع گیری ها در برابر حقایق هستی، جهل است. آنان که آینه عقل و قلبشان را زنگار کردار ناشایسته تیره و تار کرده است، از شناخت های عقلی محروم اند و لذا نمی توانند زندگی پس از مرگ را دریابند (میزان الحكمه: باب ۳۳۴۴ (حجاج القلب).

۵-۶. کور شدن قلب

قرآن کریم کسانی را که مبتلا به بیماری اندیشه هستند و این بیماری، آنان را از شناخت حقایق عقلی محروم کرده است، کور می داند. تعبیر کوری در قرآن، چهار بار در مورد کوری ظاهری و بیست و نه بار در مورد بیماری اندیشه و کوری باطنی به کار رفته است. در سوره حج می خوانیم: (آری، دیده ها کور نیست، ولی دل هایی که در سینه هاست کور است!) (حج: ۴۶). در آیات دیگری افرادی که مبتلا به بیماری اندیشه هستند به عنوان کرها و لال ها و کورهایی مطرح شده اند که قدرت تفکر و تعلق از آنان سلب گردیده و امیدی به بازگشت آنان به راه حق و حقیقت وجود ندارد: (آنان کر و گنگ و کور هستند و بدین جهت نمی توانند بیندیشند) (بقره: ۱۷۱). وقتی انسان به بیماری اندیشه مبتلا شود گوش او از شنیدن و ادراک حق، زبان او از اعتراض به حقیقت، و چشم او از رؤیت حقایق هستی ناتوان می شود و امیدی به هدایت چنین فردی در این جهان و سعادتش در جهان پس از مرگ نیست: (کسی که در این جهان کور است در جهان دیگر نیز کور خواهد بود) (اسرا: ۷۲). امام رضا علیه السلام، در توضیح این آیه کریمه می فرماید: (کسی که حقایق موجود هستی را در جهان پیش از مرگ نمی تواند بیند، در جهان پس از مرگ نیز کور و از رؤیت حقایق محروم خواهد بود) (صدقوق، ۱۳۷۸ش، ص ۴۳۸).

۷-۵. مُهر شدن قلب

ششمین تعبیر قرآن کریم از بیماری های فکری و روحی انسان، «ختم» و «طبع» است و «الطبع أَنْ تَصُورَ الشَّيْءَ بِصُورَةٍ مَا كَطَبَعَ السَّكَّةَ وَ كَطَبَ الدِّرَاهِمَ، وَ هُوَ أَعْمَمُ مِنَ الْخَتْمِ؛ طَبَعَ عَبَارَتُ اسْتَ إِذْ أَنِّي كَهْ جِيزِيَ بِهِ صُورَتُ خَاصَّيَ تصوِيرَ گَرَددَ، مَانِدَ تصوِيرَ سَكَّهَوَ تصوِيرَ دَرَهَمَ، وَ آنَّ أَعْمَمَ مِنَ الْخَتْمِ اسْتَ» (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق، ص ۳۰۱). در قرآن و روایات اسلامی، ختم و طبع، هردو در یک معنا به کار رفته اند. امام رضا علیه السلام در تفسیر این آیه کریمه «خَتَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ» (بقره: آیه ۷). می فرماید: (ختم همان طبع بر دل های کفار به سبب کفر آنهاست، همان طور که خداوند عزوجل فرموده است: «بلکه خداوند، دل های آنان را به سبب کفرشان مهر کرده است») (صدقو، ۱۳۷۸ش، ج ۱، ص ۱۲۳).

۷-۶. بیماری طبع

بیماری طبع این است که قلب و روح و فکر انسان حالت و طبیعت خاصی پیدا کند که آن حالت و طبیعت، مانع شناخت های عقلی و قلبی گردد. آنچه موجب پیدایش این طبیعت می شود و انسان را دچار بیماری طبع می سازد، هوسرانی و ظلم و جنایت و به طور کلی کارهای ناشایسته است. هر عمل ناشایست اثر خاصی بر روح و اندیشه انسان می گذارد و تکرار این اعمال اثر مزبور را تشدید می کند، تا آن جا که طبیعت نخستین انسان تغییر می کند و ناشایستگی به صورت طبیعت ثانوی، ضمیمه روح و جان انسان می گردد و در این صورت است که آدمی به بیماری طبع مبتلا شده است. قرآن کریم درباره علت ابتلای انسان به بیماری طبع می فرماید: (این چنین خداوند بر دل هر متکبر جباری مهر می زند) (البقره: ۷) منظور از متکبر جبار کسی است که در برابر حق کبر می وزد و از پذیرفتن آن امتناع می کند. یعنی، برآساس سنت تغییرناپذیر آفرینش، خداوند به افرادی که زیر بار حق نمی روند، به تدریج، طبیعت ویژه ای می دهد که این طبیعت، آنان را به طور کلی از شناخت حقیقت و پذیرفتن آن محروم می کند، به گونه ای که گویا مانع شناخت های عقلی و قلبی آنان مسدود و مهر و موم شده است. در سوره یونس تعددی و تجاوز به عنوان علت ابتلای انسان به بیماری طبع مطرح شده است: (این چنین بر دل های متجاوزان مهر می زنیم) (یونس: ۷۴) و در سوره اعراف، پنهان کردن و کتمان حق علت بیماری طبع معرفی شده است. (این چنین خداوند بر دل های کافران مهر می زند) (اعراف: ۱۰۱).

۷-۷. بیماری ختم

بیماری ختم مانند بیماری طبع، عبارت است از پیدایش حالت و طبیعت خاصی در اندیشه و روان انسان که مانع شناخت های عقلی و قلبی است. البته از هر یک از این دو تعبیر نکته ویژه ای را می توان استنباط کرد: نکته ای که در تعبیر طبع وجود دارد این است که این بیماری سبب می شود طبیعت اولیه انسان تغییر کند و ناشایستگی به صورت طبیعت ثانوی او در آید. و نکته ای که در تعبیر ختم به نظر می رسد این است که بیماری اندیشه و روان، در اوج شدت، سبب می شود که با تغییر طبیعت نخستین انسان، کار او در این جهان پایان یابد و پرونده تبهکاری اش مختومه و هلاکتش قطعی گردد: (خداوند بر دل ها و گوش های آنان مهر نهاده است و بر چشم هایشان پرده ای افتاده و برای آنان عذابی دردناک است) (بقره: ۷) و اما این که چرا و چگونه انسان مبتلا به بیماری ختم می شود، پاسخ این سؤال را باید در سوره جاثیه جویا شد: (آیا دیدی آن کس را که هوس خود را خدای خود گرفته است و خداوند او را برآساس علم گمراه نموده و بر گوش و قلبش مهر نهاده و بر دیده اش مانعی قرار داده است؟ چه کسی بعد از خدا او را هدایت می کند؟ آیا هشیار نمی شوید؟) (جاثیه: ۲۳). یعنی هوای پرستی سبب می شود که انسان هوسران به تدریج به بیماری ختم مبتلا شود و در این صورت گوش عقل و دل او مهر و موم می شود و دیده بصیرت وی کور می گردد. و هنگامی که خداوند راه های شناخت عقلی و قلبی را بر انسان مسدود کرد، دیگر هیچ کس نمی تواند او را هدایت و راهنمایی کند.

۸-۵. قفل شدن قلب

هفتمین تعبیر قرآن کریم از بیماری های اندیشه و روان «قفل شدن قلب» است. این تعبیر فقط یک بار در این کتاب آسمانی آمده است؛ بدین قرار که (آیا در قرآن تدبیر نمی کنند یا بر دل هایی قفل های آنهاست؟) (محمد: ۲۴) مفردات ألفاظ القرآن در معنای قفل می نویسد: «در را قفل کردم (یعنی آن را بستم) و این مثل شده است برای هر مانعی که انسان را از انجام کاری باز می دارد» (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق، ص ۴۰۹). بنا بر این، معنای آیه کریمه این است که: آیا در قرآن تدبیر نمی کنند یا قفل های دل ها که مانع شناخت های عقلی و قلبی است، نمی گذارد تدبیر کنند؟ و به سخن دیگر: آیا نمی خواهند تدبیر کنند یا نمی توانند؟ امیر المؤمنین علیه السلام در روایتی خطاب به گروهی که به این بیماری مبتلا هستند، فرمودند: «تحقيقاً مهار هلاکتٌ شما را به دنبال خود کشیده و قفل های زنگار، غلاف و حجاب دل های شما شده است» (تمیمی آمدی، ۱۳۶۶ش، ح ۶۶۸۹). زنگارهایی که موجب قفل شدن قلب می شود، همان تیرگی ها و غبارهایی است که در اثر هوسرانی و کارهای

ناشایسته بر آینه قلب می نشینند و در آیه کریمه و روایتی که ذکر شد، از آنها به قفل های قلب تعبیر شده است؛ به لحاظ این که این زنگارها منابع شناخت های عقلی و قلبی را کاملاً مسدود می کند.

۹-۵. مردن قلب

گاهی بیماری های اندیشه و روان چنان شدت می یابد که انسان به کلی فاقد شناخت های عقلی و قلبی می گردد. این جاست که قلب می میرد و مرگ عقلی انسان فرا می رسد. یکی از نکات آموزنده قرآن کریم و احادیث اسلامی آن است که برای انسان دو نوع زندگی مطرح می کنند: زندگی جسم و زندگی روح، یا حیات حسی و حیات عقلی. زندگی جسم انسان وابسته به سلامتی حواس ظاهری اوست و زندگی روح و حیات عقلی انسان به سلامتی حواس باطنی او بستگی دارد. به عبارت دیگر: کسانی که حس، تنها راه شناخت آنهاست، حیات آنها حیات جسمانی و حیوانی است، و کسانی که راه شناخت های عقلی و قلبی نیز برای آنها باز است، از حیات عقلی و روحانی و انسانی برخوردارند. و بر این اساس قرآن کریم به افرادی که فاقد شناخت های عقلی و قلبی هستند، مرده خطاب می کند و به پیامبر اسلام صریحاً اعلام می نماید که: (تو نمی توانی سخن خود را به مرده ها بفهمانی و حرف خود را به گوش آنان که کرند و پشت کرده فرار می کنند، برسانی و تو نمی توانی آنان را که کورند، از گمراهی بازداری و راهنمایی کنی) (نمل: آیه ۸۰ و ۸۱). یعنی مواعظ الهی و سخنان پیام آوران خدا، تنها در هدایت و راهنمایی کسانی مؤثر است که از حیات انسانی برخوردار باشند (یس: آیه ۷۰). ولی آنان که در نتیجه کردار ناشایسته زندگی معنوی و حیات واقعی خود را از دست داده اند، قابل هدایت نیستند و حتی پیامبر اسلام قادر به راهنمایی آنان نیست. پیامبر اسلام(ص) در حدیثی می فرماید: «کسی که مرد و راحت شد مرده نیست. همانا مرد حقیقی مرد زندگان است!» (طوسی، بی تا، ص ۳۱۰، ح ۶۲۵).

۱۰-۵. اختلال اضطراب فراگیر

اضطراب فراگیر اختلالی مزمن است که نمود بالینی آن در طول عمر نسبتاً ثابت و آمار بهبودی کامل آن پایین است (انجمن روان پژوهشی آمریکا، ۳۱۰۲) در منطق قرآن، انسان به طور فطری خداجو و خدایپرست است و آرامش حقیقی تنها در پرتو پرستش پروردگار تحقق می یابد، اما انسان در مسیر عبودیت (از درون و بیرون) دچار آسیب هایی می شود که در صورت عدم رهایی از آنها، این آسیب ها در انسان تثبیت می شوند (بهرامی احسان و همکاران، ص ۵۹۳۱).

به دلیل آن که نقطه مشترک اختلالات روان شناختی متتنوع، اختلال در زندگی فردی و اجتماعی انسان یا به عبارت قرآنی، اختلال در مسیر هدایت فرد است. آیاتی که به شکل گیری اضطراب فراگیر در قرآن اشاره دارند می فرمایند: (هنگامی که بلا بر آنها مسلط می شد، می گفتند: ای موسی! از خدایت برای ما بخواه به عهدی که با تو کرده، رفتار کن! اگر این بلا را از ما مرتفع سازی، قطعاً به تو ایمان می آوریم، و بنی اسرائیل را با تو خواهیم فرستاد) (اعراف: ۱۳۴). و نیز می فرماید: (قطعاً همه شما را با چیزی از ترس، گرسنگی، و کاهش در مالها و میوه ها، آزمایش می کنیم و بشارت ده به استقامت کنندگان). (بقره: ۱۵۵) براساس آیات ۷ تا ۱۲ سوره یونس، پنج ویژگی منجر به «عمه» یا حیرت شدید می شود: ۱. افراد امید به ملاقات خدا و روز بازگشت ندارند؛ ۲. به زندگی دنیا راضی شده اند؛ ۳. نه تنها راضی بلکه به زندگی دنیا تکیه کرده اند؛ ۴. از آیات خدا غافلند؛ ۵. میل به عجله دارند. سه ویژگی اول ناظر بر فقدان گزاره های عقلی و پایداری جستن در امور نایابیار، ویژگی چهارم ناظر بر اختلال در ذکر و ویژگی پنجم ناظر بر بعد شاکله است. بنابراین، در انطباق با این آیات می توان فرآیند شکل گیری اضطراب را چنین ارائه داد: «نگرانی ای است که در نتیجه گمان نرسیدن به مقصد مورد نظر (فقدان گزاره های عقلی پایدار و جست و جوی پایداری در امور نایابیار) و میل به عجله (استتعجال) با اختلال در توجه (عمه/ حیرت) همراه می شود و فرد را در ابعاد درونی (ساختار وجودی) و بیرونی (بین فردی و اجتماعی) دچار احساس ناخوشی (نار می سازد).»

۱۱-۵. وسواس

در حال حاضر، یکی از اختلالات شایع روانپژوهشکی اختلال وسواس است؛ در تبیین مفهوم وسوسه، راغب اصفهانی در مفردات آورده است که کلمه وسوسه به معنی خطور افکار زشت در دل است و اصل آن از وسواس است (راغب اصفهانی؛ ۱۴۱۲، آق، ص ۸۶۷). علامه طباطبائی نیز معتقد است که: «وسواس به معنای دعوت کردن به امری به آهستگی و پنهانی است» (طباطبائی؛ ۱۳۷۴، ش، ج ۸، ص ۴۰). با نگرشی پیرامون وسواس در قرآن کریم، مشخص می شود که همه افراد و وسوسه پذیرند و آفت وسوسه می توانند بر جان همه بنشینند. خداوند متعال در این باره در قرآن می فرماید: (ما انسان را آفریدیم و وسوسه های نفس او را می دانید) (ق: ۱۶). وسوسه در قرآن اساساً بیرون رفتن از مرز اعتدال تلقی می گردد و به اشکال و انواع مختلف بروز می نماید. گاهی وسوسه در امور اعتقادی ظاهر می شود و گاهی هم خود را در عبادات با اعمال غیر عبادی

نشان می دهد. آیات متعددی در قرآن به نقش شیطان در ایجاد وسوسه در انسان‌ها هم در حیطه اعتقادات (وسواس‌های فکری) و هم در حیطه اعمال (وسواس‌های عملی) اشاره کرده است. خداوند متعال در این رابطه می‌فرماید: (شیطان موجودی است که پیوسته در دل مردم وسوسه می‌کند)(سوره ناس/ آیه ۴ و ۵): (از گام‌های شیطان پیروی نکنید). (بقره/ آیه ۲۸؛ بقره/ آیه ۱۶۸؛ انعام/ آیه ۱۴۲؛ نور/ آیه ۲۱)، (از زمینه‌های نفوذ شیطان در انسان، شک و تردید است) (سوره سبا/ آیه ۲۱). گاهی اوقات منشأ وسوسه، نفس انسان است. در این رابطه، خداوند متعال می‌فرماید: (اما انسان را آفریدی و وسوسه‌های نفس او را می‌دانیم) (ق: ۱۶) سومین عامل برانگیزندۀ وسوسه که در قرآن به آن اشاره شده مردم است. کسانی که با گفتارهای تردید آفرین و یا نوشته‌های وسوسه‌انگیز، یقین را از انسان‌ها دور نموده و در آن‌ها، کشش‌ها و گرایش‌های نامعقول و نامشروع پدید می‌آورند. در این رابطه، در قرآن آمده است: (به خداوند پناه می‌برم از شر آن که در سینه‌ها وسوسه می‌کند، چه از جنس جن و چه از جنس مردم) (ناس: ۵ و ۶).

آنچه پیرامون وسواس و جایگاه آن در قرآن کریم مطرح شد، تنها مختص‌ری است از آنچه که در قرآن آمده است. خداوند متعال به دلیل احاطه کامل به همه ابعاد وجودی انسان، شناخت عمیق و جامع از تحولات درونی انسان دارد و توصیه‌های وی در قرآن نیز قابل توجه و مؤثر در حل معضلات روانی و اجتماعی انسان است. نگرش در قرآن کریم، مشخص می‌سازد که همه انسان‌ها وسوسه‌پذیرند و آفت وسوسه می‌توانند همه را گرفتار نماید، ولی انسان‌ها می‌توانند با توجه و توکل بر خداوند، خود را از تزلزل‌ها رهایی بخشنده و با تسلط بر ذهن و روان خویش به آرامش و اطمینان عمیق درونی دست یابند.

۱۲-۵. آذایمر (فراموشی)

خداوند در قرآن به بیماری نسیان اشاره کرده است. بیماری که با از دست دادن قدرت حفظ اطلاعات به خصوص حافظه موقت در دوران پیری آغاز شده و به تدریج فرد بیمار قدرت تشخیص زمان، مکان را نیز از یاد می‌برد و رفته‌رفته با افسردگی، از دست دادن قدرت تکلم، گوش‌گیری و سرانجام مرگ در اثر ناراحتی‌های تنفسی به پایان می‌رسد. آیات زیر اشاره‌ای به این بیماری است: و خدا شما را آفرید سپس [جان] شما را می‌گیرد و بعضی از شما تا خوارترین [دوره] سال‌های زندگی [افرتوتی] بازگردانده می‌شود؛ به طوری که بعد از [آن همه] دانستن [دیگر] چیزی نمی‌دانند (نقاصان حافظه می‌گیرند) قطعاً خدا دانای تواناست (النحل: ۷۰). و و برخی از شما به غایت پیری می‌رسد به گونه‌ای که پس از دانستن [بسی چیزها] چیزی نمی‌داند (حافظه‌اش مختل می‌شود) (حج: ۵).

۱۳-۵. افسردگی

به طور طبیعی، افسردگی مانعی بر سر مسیر هدایت، رشد و کمال محسوب می‌شود. آیات مرتبط با افسردگی در قرآن کریم عبارتند از:

۱۳-۵-۱. افسردگی تطفیفی

(چنین نیست که آنها (درباره قیامت) می‌پندارند، به یقین نامه اعمال بدکاران در «سجین» است! * تو چه می‌دانی «سجین» چیست؟) (سوره مطففين: ۷-۸). حالتی از سختی در عمل، احساس فشار و درتنگتا بودن است که در نتیجه خودجانبداری و عدم توجه به حقوق دیگران، تمسخر و استهزا ای آنها روی می‌دهد و طراوت و نشاط را می‌گیردو احساس حقارت و نارضایتی ایجاد می‌کند؛ انفعال در عواطف از نشانه‌های وجود خودجانبداری و افسردگی تطفیفی است.

۱۳-۵-۲. افسردگی سرشکستگی

حالی از یأس، ناکامی و احساس شکستی فرآیند نسبت به بی نتیجه بودن عمل است که علت آن دارا بودن علم بیهوده و کار بیهوده، ضعف تفکر، ولایتنایپری، فقدان باور به روز حساب و بی‌رغبتی در تغییر باورها و کسالت است که به ایجاد احساس نارضایتی، سرشکستگی و نامیدی از تغییر می‌انجامد. در این نوع افسردگی، از آنجا که عمل، بدو ن پشتونه بااوری حقیقی و درست است، هر چقدر هم که در ظاهر بالرزش و زیاد باشد اما در نهایت، در مواجهه با مانع و یا ناکامی منجریه ایجاد پوچی، سرشکستگی و یأس خواهد شد. خداوند در قرآن می‌فرماید: آیا خبر آن حادثه فرو پوشنده (و فرآیند قیامت) به تو رسیده است؟ چهره‌هایی در آن روز ذلیل و فرو افتاده‌اند. آنها تلاش کنندگان رنج برنده‌اند (عمل‌های دنیویشان رنج‌های آخرت می‌آورد) یا اهل تلاش و رنج در میان عذاب آخرتند) (سوره غاشیه: ۱، ۲، ۳).

۳-۱۳-۵. افسرده‌گی مقایسه‌ای انزواطلبانه

شرایطی از غم و اندوه فراگیر است که در نتیجه گرایش‌های فرد به افراد توانگر و دوری آنها از افراد تلاشگر متواضع، فقدان سعی بیرونی و خشیت درونی روی داده و ناکامی، ناتوانی، فرار، انزوا و احساس حزن و اندوه را برای او ایجاد خواهد کرد. خداوند در سوره عبس می‌فرماید: (روزی که آدمی از برادرش می‌گریزد و چهره‌هایی در آن روز بر آنها غبار و کدورت است. سیاهی و تاریکی آن را فرا گرفته و پوشانده است) (عبس: ۳۹-۴۰).

۴-۱۳-۵. افسرده‌گی ولايت ستيرزانه

حالی از نالمیدی و درماندگی شدید است که همراه با احساس سقوط از پرتگاه (تعس) بوده و در این شرایط همه اعمال فرد در نتیجه اعتماد ضعیف داشتن به خداوند، کراحت نسبت به دستورات دین، دوروبی و ادعای بدون عمل، کینه و قلب مریض و بخل از بین می‌رود و فرد در ستیز با ولی خدا قرار دارد؛ هرچند که با این شرایط باز هم به توجیه و تزیین کارهای خود دست می‌زند. خداوند در قرآن می‌فرماید: (کسانی که کفر ورزیدند و از راه خداوند اعراض کردند و از آن جلوگیری نمودند، خداوند عمل‌های آنان را (عمل‌های خیرشان را در آخرت و توطئه‌های شرّشان را در دنیا) تباہ گردانید) و (و آنان که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند و به آنچه بر محمد فرو فرستاده شده - که سراسر حق و از جانب پروردگارشان است - ایمان آورده اند، گناهانشان را از آنان زدوده و حال و کارشان را در دنیا و آخرت اصلاح کرده است). و (و کسانی که کافر شدند، مرگ بر آنان! و اعمالشان نابود باد!) (محمد: ۱۷ و ۲۰).

۵-۱۳-۵. افسرده‌گی معنوی (سوره طه)

تیره روزی، سختی و تنگی در زندگی روزمره است که در نتیجه فقدان هدایت‌یافتنی و فقدان ذکر ایجاد می‌شود که در این وضعیت فرد، به دلیل ترس از دست دادن مال یا جان، باور به نفع‌رسانی یا ضرررسانی دیگران به او، آزمایش ندانستن بپره مندی و عدم بپره مندی‌ها در دنیا، تکبر، فقدان خصوص و تسليیم در برابر دستورات خدا، پیروی از هواهی نفس، عدم توجه به نزدیک بودن قیامت، نارضایتی از داشته‌ها، بی توجهی به زودگذر بودن دنیا و توجه و میل زیاد به رفاه مادی دیگران، دچار سیاه روزی و تنگی در زندگی عادی خود شده و احساس بدختی و حزن و اندوه شدید می‌کند. خداوند در قرآن می‌فرماید: (پس گفتیم ای آدم در حقیقت این [ابليس] برای تو و همسرت دشمنی [خطرناک] است زنهار تا شما را از بھشت به در نکند تا تیره بخت گردد) (طه: ۱۷).

۶-۱۳-۵. افسرده‌گی دوسوگرایانه

نوسانات خلقی شدید بین رضایتمدی نارضایتی، ارزشمندی حقارت و شادی غمگینی است که در نتیجه علاقه شدید فرد به مال و نشانه‌های نعمت‌های پر زرق و برق دنیایی به وجود آمده است. در این وضعیت، فرد دارای بخل در ارائه دادن مال یا هر نوع دارایی به دیگران و ترس در از دست دادن آنهاست. عدم شناخت کافی از خداوند، عدم باور به امتحان بودن نعمت‌ها در دنیا و عدم ذکر خدا، موجب طغیان و فساد او را فراهم می‌کند و او را در شرایط نداری و سختی دچار احساسات شدید خواری، ذلت و حقارت و ناتوانی در عمل خواهد کرد. (و اما چون وی را می‌آزماید و روزی اش را بر او تنگ می‌گرداند می‌گوید پروردگارم مرا خوار کرده است) (فجر: ۱۶).

همه تعریف فوق در ذیل یک تعریف کلی جمع بندی شوند. با توجه به تعریف شش نوع افسرده‌گی از دیدگاه قرآن می‌توان افسرده‌گی را به طور کلی به این صورت تعریف کرد: افسرده‌گی خمودی است که به علت عدم اعتماد به خدا و ضعف تفکر در فرد شکل گرفته است و او را از سویی به احساس بی نتیجه بودن کارها و از سوی دیگر به بی رغبتی و عدم رضایت از زندگی و در نهایت به خواری درونی و غم فراگیر می‌کشاند.

۶- راهکارهای قرآن و روایات برای جلوگیری از انحرافات

دین تبیین و تنظیم سبک زندگی انسان‌ها را رسالت خود می‌داند و برای تصمیم‌گیری‌ها و رفتارهای ریز و درشت زندگی انسان، دستورالعمل داشته و مسلماناتی دارد که مستند به خالق بشر، و دارای اعتبار ویژه‌ای است، چرا که آفریدگار، به طبیعت و اسرار آفرینش مخلوق خود، داناتر است: (ای آن خدایی که مردم را آفریده، عالم و بر اسرار آن‌ها نیست؟ حال آن که او به همه چیز آگاه است) (ملک: ۱۴). قرآن کریم به منظور دستیابی به خودشناسی و رشد شخصیت و ارتقای نفس انسان به مدارج کمال انسانی، مناسب‌ترین و بهترین راهی را که بتواند زمینه خوب‌بختی دنیا و آخرت او را فراهم کند، به وی نشان داده است. در قرآن کریم آیات بسیاری وجود دارد که فطرت وجودی انسان و حالات گوناگون روان او را متذکر شده و راه‌های تهذیب و تربیت و معالجه روان انسان را نشان داده است و همچنین برخی از آیات قرآنی حاوی دستورات و سفارش‌هایی در زمینه‌های متفاوت است که در آرامش روانی و روحی انسان تأثیر مثبت داشته و موجب رفع اضطراب و نگرانی‌های بشري شده و در نهایت او را به تعادل می‌رساند. کنش‌های قرآنی در مقابل عوامل انحراف و جرم برخلاف حقوق کیفری که عمدتاً به کیفر توجه دارد. دائم مدار علل و عوامل جرم زایی است که در خود فرد یا اجتماع اطراف او وجود دارد در واقع در این نگرش قرآن کریم با آموزه‌های پرورشی و تربیتی و یا در واقع با تعلیم و تزکیه سعی دارد انسانی را تربیت نماید که خدا را محور قرار داده و دستورهای قرآن را برای سعادت خود عمل می‌کند به همین جهت روی ساختار شخصیتی فرد، خانواده‌ای که در آن زندگی می‌کند فرهنگی که از آن الگو می‌گیرد، اقتصاد و حاکمیتی که فرد تابع آن است برنامه ریزی می‌نماید تا نیاز نباشد که به دلیل انحراف او از مسیر حق با وسوسه‌های شیطانی برخورد و اکنشی از طریق مجازات دنیوی یا اخروی صورت گیرد. قرآن برای تعالی بخشیدن به انسان و جهت صحیح دادن به زندگی و نیز برای مبارزه با رذایل و آلودگی‌های روانی و اخلاقی دستوراتی را بیان فرموده است این دستورات بیش از آن که برای درمان و نجات انسان از رذایل و تهذیب نفس آمده باشد برای پیشگیری از مبتلا شدن به آلودگی‌های روانی نازل شده اند (باقری، ۱۳۸۱ش، ص ۲۶). بسیاری از اعمال که قرآن به انجام آن دستور می‌دهد جنبه پیشگیری دارد و ریشه گناه و تمایلات رشت را در حالت جوانه زده می‌سوزاند دیگر نمی‌گذارد گناه گام به مرحله ظهور بگذارد (سبحانی، ۱۳۹۷ق، ص ۲۶).

۶-۱. معرفی استعدادهای مثبت انسان

قرآن کریم ضمن معرفی استعدادهای مثبت انسان و ارائه شیوه‌های عملی با هدایت انسان او را به رسیدن به صراط مستقیم که راه نهایی سعادت انسان‌هاست راهنمایی می‌کند و این تعالیم می‌تواند حسب مورد با توجه به اثری که خواهد گذاشت پیشگیری اجتماعی یا وضعی باشد. معرفی استعدادهای مثبت در آیات مختلف ضرورت پرهیز انسان از آثار منفی و گرایش به آثار مثبت را می‌رساند که می‌تواند در کاهش انحرافات و بزهکاری مؤثر باشد. ۱. استعداد خلافت الهی (و إِذْ قَالَ رَّبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَ يَسْفِكُ الدَّمَاءَ وَ نَحْنُ نُسَيْبُ بِحَمْدِكَ وَ نُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (البقرة: ۳۰)؛ ۲. استعداد درک نیکی‌ها و بدی‌ها فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَ تَقْوَاهَا (الشمس: ۸)؛ ۳. استعداد ارزش مداری و گرانقدر شدن (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ (التين: ۴)؛ ۴. استعداد آگاهی و بصیرت بِلِ الْإِنْسَانِ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةً (القيامة: ۱۴)؛ ۵. استعداد هدایت پذیری و اختیار [إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَأْرًا وَ إِمَّا أَفُورًا (الإنسان: ۳)؛ ۶. استعداد یادگیری و آموزش (الرَّحْمَنُ عَلَمَ الْقُرْآنَ (الرحمن: ۱)؛ ۷. استعداد تعلم اسماء الهی) وَ عَلَمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ غَرَّهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِاسْمَاءِ هؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُ صَادِقِينَ (البقره: ۳۱)؛ ۸. استعداد تکریم پذیری (إِنْ أَخْسَنْتُمْ أَخْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَ إِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَهِ لِيُسُوءُوا وَجْهَكُمْ وَ لِيُنَخْلُوَنَّ الْمَسْجِدَ أَمَّا دَخْلُوهُ أَوْلَ مَرَّهٍ وَ لِيُتَبَرَّوْنَا مَا عَلَوْا تَبَيِّرَا (الاسراء: ۲۷)؛ ۹. استعداد بازگشت به شخصیت واقعی و توبه فَتَلَقَّى آدَمَ مِنْ رَبِّهِ آیَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ (البقره: ۳۷) و ۱۰. استعداد حب ایمان و کراحت از کفر در فطرت (وَ اغْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنَتُمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَ زَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَ كَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفَّرُ وَ الْفُسُوقُ وَ الْعَصْيَانُ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ. (الحجرات: ۷) در آیه ۱۷ سوره فصلت، ۱۵ اسراء، ۲۴ صفات، ۲۳ انبیاء، ۲۵ کهف، ۲۵ مؤثر، ۲ انسان، آیات ۶۸-۷۲ سوره توبه، نیز به اختیار انسان اشاره شده است. به طور کلی انسان با داشتن چنین خصوصیات مثبت و با توجه به فطرت پاکی که دارد می‌تواند با پرورش آنها مانع رشد نارسائی‌های روانی و خصوصیات منفی شده و نهایتاً از ارتکاب انحراف و بزه مصون بماند.

۶-۲. ارائه راهکارهای عملی**۶-۲-۱. ایمان**

از آثار مهم ایمان تکفیر سیئات و پوشش گناهان است: (و کسانی که ایمان آورند و عمل صالح انجام دادند گناهان آنها را می-پوشانیم (و می-بخشیم) و آنها را به بهترین اعمالی که انجام داده‌اند پاداش می‌دهیم) (عنکبوت: ۷) و از آثار ایمان در آیات مختلف ذکر شده است. مؤمن به جهت احساس حضور خداوند متعال کنترل نفس خود را بدست گرفته از ارتکاب حرام خودداری می‌کند: (ای کسانی که ایمان آورده‌اید، ایمان (واقعی) به خدا و پیامبر و کتابی که بر او نازل کرده، و کتب (آسمانی) که قبلاً فرستاده است بیاورید و کسی که خدا و فرشتگان او و کتاب‌ها و پیامبرانش، و روز بازپسین را انکار کند در گمراهی دور و درازی افتاده است) (النساء: ۱۳۶). «وقتی که آدمی ایمان آورد اگر تحت فشار قرار گرفت یا از روی هوی، در آن نقصانی پدید نمی‌آید» (مترجمان، ۱۳۷۷، ص ۱۹۷). «یمان عبارت است از جاگیر شدن اعتقاد در قلب و این کلمه از ماده (أ-م-ن) اشتقاق یافته کانه شخص با ایمان، به کسی که به درستی و راستی و پاکی وی اعتقاد پیدا کرده امنیت می‌دهد یعنی آن چنان دل گرمی و اطمینان می‌دهد که هرگز در اعتقاد خویش دچار شک و تردید نمی‌شود چون آفت اعتقاد و ضد آن شک و تردید است» (موسوی همدانی، ۱۳۷۴، ج ۱، ص ۷۳). و نبود ایمان می‌تواند موجب ارتکاب جرم شود کما اینکه گفته شده جرم ایمان را از بین می‌برد. اثر ایمان در از بین بردن یا کاهش نارسائی‌های روانی مؤثر در وقوع جرم از طریق تربیتی است که در واقع با کمک خداوند متعال صورت می‌پذیرد ایمان آن چنان اهمیتی دارد که همیشه عمل صالح در کنار آن در قرآن قرار می‌گیرد.

۶-۲-۲. ذکر

ذکر خدا از طریق اینکه نام و صفات خدا بر زبان جاری شود یا انسان با حضور قلب به یاد خدا باشد می‌تواند انسان را در نارسائی‌هایی روانی مبتلا شده مساعدت نماید. در آیه ۲۰۰ سوره بقره هر دو ذکر مورد اشاره واقع شده است: (و چون آداب ویژه حج خود را به جای آورده‌ید همان گونه که پدران خود را به یاد می‌آورید یا با یاد کردن بیشتر خدا را به یاد آورید و از مردم کسی است که می‌گوید پروردگارا به ما در همین دنیا عطا کن و حال آنکه برای او در آخرت نصیبی نیست) (بقره: ۲۰۰). در اینکه منظور از ذکر خدا در آیه چیست؟ اقوال زیادی در میان مفسران دیده می‌شود ولی ظاهر این است که تمام اذکار الهی را بعد از مراسم شامل می‌شود و در واقع باید خدا را بر تمام نعمت‌هایش مخصوصاً نعمت ایمان و هدایت به این مراسم بزرگ شکر گویند و آثار تربیتی حج را با یاد الهی تکامل بخشد (مکارم شیرازی، ۱۳۷۴، ج ۱۳، ش: ۶۴). در آیه ۲۰۵ سوره اعراف آداب ذکر و دعا که باید با تضرع و خشوع و بیم و امید همراه باشد آمده است (قرائتی، ۱۳۸۳، ج ۴، ص ۲۶۲). (و در دل خویش پروردگارت را بامدادان و شامگاهان با تضرع و ترس بی صدای بلند یاد کن و از غافلان مباش). در واقع پناه بردن به خدا یک نوع تذکر است چون اساس اثر بر این است که خدای سبحان که پروردگار آدمی است یگانه رکن و پناهگاهی است که می‌تواند این دشمن مهاجم را دفع کند (موسوی همدانی، ۱۳۷۴، ج ۱، ص ۷۳). «برخی ذکر را در این آیه به معنی فکر و برخی به معنی یاد خدا در معاملات و عدم انحراف از حق و عدالت تفسیر کرده‌اند ولی روشی است که آیه مفهوم گسترده‌ای دارد که همه اینها را در بر می‌گیرد این نیز مسلم است که روح «ذکر»، «فکر» است و ذکر بی فکر لقلقه زبانی بیش نیست و آنچه مایه فلاح و رستگاری است همان ذکر آمیخته با تفکر در جمیع حالات است اصولاً ادامه ذکر سبب می‌شود که یاد خدا در اعماق جان انسان رسخ کند و ریشه‌های غفلت و بی‌خبری را که عامل اصلی هر گونه گناه است بسوزاند (مکارم شیرازی، ج ۲۴، ص ۱۲۸). اطمینان قلب نیز از آثار ذکر می‌باشد که در آیه ۲۸ سوره رعد اشاره شده است. حالت طمأنینه و آرامش پیدا کردن یعنی از تزلزل و اضطراب و تردید در فکر و عمل بیرون رفته باشد و این حالت تنها با ذکر خداوند متعال و با یاد و تذکر او در همه حالات پیدا می‌شود (مصطفوی، ۱۳۸۰، ج ۱۲، ص ۱۲).

۶-۲-۳. دعا و نیایش

«نخستین هدفی که در نیایش‌ها باید بدست آورد. دل کنند از جهان محسوسات است چرا که واستگی به این جهان برای تمکز دادن فکر زیان آور است» (جیمز، ۱۳۶۵، ص ۱۰۷) خداوند می‌فرماید: «فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَلَنَا نَعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أَوْتَيْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلِكِنَّ أَكْرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (زمیر: ۴۹)». و چون انسان را آسیبی رسد ما را فرا می‌خواند سپس چون نعمتی از جانب خود به او عطا کنیم می‌گوید تنها آن را به دانش خود یافته‌هام نه چنان است بلکه آن آزمایشی است ولی بیشترشان نمی‌دانند. نیایش خالصانه سبب جلب رحمت خداست (قرائتی، ج ۱۰، ص ۱۸۴). انسان وقتی زیان و ضرری (درد و رنج و فقری) می‌بیند برای حل مشکلات خدا را می‌خواند (مکارم شیرازی، ج ۱۹، ص ۴۹۲).

۶-۲-۴. صبر

هر گاه انسان صبر در برابر مشکلات زندگی و مصائب روزگار و اذیت و دشمنی مردم و نیز صبر و پشتکار در عبادت و اطاعت خداوند و مقاومت در برابر شهوت و انفعال‌های نفسانی خود و پشتکار در کار و تولید را بیاموزد انسانی با شخصیت رشد یافته متعادل، کمال یافته، تولید کننده و فعال خواهد بود و چنین انسانی از نگرانی به دور است و در برابر اضطراب‌های روانی مصنوبیت خواهد داشت(نجاتی، ۱۳۶۹، ص ۶). در آیات مختلف قرآن کریم نتایج خوبی برای صبر ارائه شده است. اجر محسنین (۱۱۵، یوسف)، نیک فرجامی سرای آخرت (۲۲، رعد)، همراهی خدا با صابران (۱۵۳، بقره)، پرهیزکاری و راستگویی (۱۷۷، بقره)، رستگاری (۲۰۰، آل عمران) پاداش بزرگ و آمرزش (۱۱، هود)، عمل صالح و اهل ایمان (۳، عصر) از این موارد می‌باشد. صبر در مقابل منکرات و شهوت، صبر در طاعات و صبر بر مصائب از اقسام صبر ذکر شده است(مظہری، ۱۴۱۲ ق، ۱۰، ص ۳۳۷). صبر در مفهوم و با آثار به کار رفته در هر یک از معانی آن می‌تواند در کاهش و یا پیشگیری از بزهکاری مؤثر واقع شود. آنجا که صبر از نشانه‌های ایمان و توکل به خداست و مبادرت به آن جزای بهشت را دارد. در واقع در ساختار شخصیت آدمی چنان تأثیری می‌گذارد که حرکت به سوی کمال را سرلوحه امور خود قرار دهد و در چنین مسیری که سیرالی اللہ است بزه و بزهکاری جایگاهی نخواهد داشت در واقع رشد و تعالی انسان در این نوع صبر شکوفایی بیشتری می‌یابد.

«صبر از معصیت یکسره در برابر تمایلات طبیعی و کشش‌ها و جاذبه‌های نفسانی مخالف و معارض است لذا مقاومت در این نوع دشوارتر و بالطبع دارای فضیلت بیشتری است از طرفی نقش تعیین کننده صبر از معصیت همواره در جریانات اجتماعی بارزتر و اثر آن آشکارتر بوده است و این می‌تواند دلیل دیگری برای ترجیح این شاخه از صبر باشد»(خامنه‌ای، بی‌تا، ص ۴۱).

۶-۲-۵. توکل

منظور از توکل این است که در برابر عظمت مشکلات ، انسان احساس حقارت و ضعف نکند بلکه با اتنکا بر قدرت بی‌پایان خداوند خود را پیروز و فاتح بداند و به این ترتیب توکل امید آفرین، نیرو بخش و تقویت کننده و سبب فزوئی، پایداری و مقاومت است(بابایی، ۱۳۸۲، ج ۲، ص ۵۰۰). خداوند در سوره شوری می‌فرماید: [آنچه به شما داده شده برخورداری [او کالای] زندگی دنیاست و آنچه پیش خداست برای کسانی که گرویده‌اند و به پروردگارشان اعتماد دارند بهتر و پایدارتر است]. در آیه ۳۶ شوری نیز توکل به خداوند متعال در واقع به همین معنا می‌باشد. حرص دنیا و جذب نشدن از طریق توکل به خدای سبحان مقدور است(متجمان ، ۱۳۷۷، ص ۱۹۷).

نتیجه گیری

در رفتارهای فردی انسان، آسیب‌هایی ذهنی و عقلی وجود دارد که شناسایی این آسیب‌ها به فرد کمک می‌کند تا جهت رفع آن قدم بردادته و آنها را رفع نماید. در علم روانشناسی و فرهنگ قرآنی و روایی راهکارهایی در این زمینه ارائه شده است. اختلالات اضطرابی، اختلال وسوسی - اجباری، اختلال افسردگی، وسوس و نشخوار فکری، تصویر سازی ذهنی و اختلال اضطراب اجتماعی و ... از جمله آسیب‌های ذهنی از نظر علم روانشناسی هستند که با دین گرایی و ایمان به خدا، تقویت استحکام خانواده، بینش و آگاهی نسبت به مسائل، خودشناسی و کنترل فکر قابل درمان می‌باشند. آسیب‌هایی ذهنی نیز در قرآن مطرح و اشاره شده است که از جمله‌ی آن‌ها بیماری، قساوت، انحراف، زنگار و کور شدن قلب، مهر و قفل شدن آن، اختلال اضطراب فraigیر، وسوس، آلزایمر (فراموشی) و در نهایت افسردگی را به دنبال دارد. که خوشبختانه از آنجا که دین تبیین و تنظیم سبک زندگی انسان‌ها را رسالت خود می‌داند و برای تصمیم گیری‌ها و رفتارهای ریز و درشت زندگی انسان، دستورالعمل داشته و مسلماتی دارد که مستند به خالق بشر، و دارای اعتبار ویژه‌ای است، راهکارهایی برای رفع این آسیب‌ها ارائه می‌دهد.

منابع و مراجع

- قرآن کریم.
- احمدی، خدابخش، اصول و روش‌های مداخله‌ی روانی در بحران حوادث، طب نظامی، بهار ۸۳، ش ۶.
- ارسسطو، درباره‌ی نفس، ترجمه و تحشیه علیمراد داودی، تهران: حکمت، ۱۳۷۸.
- باقری، فاطمه، روان درمانی با الهام از قرآن، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه تهران، ۱۳۸۱.
- بلیک مور، کالین، شگفتی‌های مغز، ترجمه گیتی ناصحی، تهران: نشر نی، ۱۳۸۲.
- پروین، لورنس ای و جان، اولیور پی، شخصیت (نظریه و پژوهش)، ترجمه محمد جعفر جوادی و پروین کدیور، تهران، آیینه، ۱۳۸۱.
- تمیمی آمدی، عبد الوحد بن محمد، تصنیف غرر الحكم و درر الكلم، قم، دفتر تبلیغات، ۱۳۶۶.
- جدی ساروی، سجاد، رمضانی، مریم، فرایند پردازش اطلاعات ذهن انسان از دیدگاه قرآن، محل انتشار: هماش منطقه‌ای تأثیرآموزه‌های اسلامی در پیشرفت علوم و فناوری‌های نوین، ۱۳۹۲.
- جعفری، یعقوب، تفسیر کوثر، پیشین، جلد ۴، قم، هجرت، ۱۳۸۱.
- جیمز، ویلیام، دین و روان، ترجمه مهدی قائی، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران، چاپ اول، ۱۳۶۵.
- حائری بزدی، مهدی، سفر نفس، به کوشش عبدالله نصری، تهران: نقش جهان، ۱۳۸۰.
- حرانی، ابومحمد حسن، تحف العقول، تهران: کتاب فروشی اسلامیه. بی تا.
- حسینی زبیدی، محمد مرتضی، تاج العروس من جواهر القاموس، محقق و مصحح: علی، هلالی و علی سیری، بیروت، دارالفکر، ۱۴۱۴.
- خامنه‌ای، سیدعلی، گفتاری در باب صبر، مؤسسه خدمات فرهنگی ۲۲ بهمن، تهران، بی تا.
- دهخدا، علی اکبر، لغتنامه دهخدا، زیرنظر محمدحسین معین، تهران: موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، ۱۳۷۷.
- راغب اصفهانی، حسین بن محمد، المفردات فی غریب القرآن، دمشق، بیروت، دارالعلم الدارالشامیة، ۱۴۱۲.
- رضاعی، فرین، ترجمه انجمن روانپژوهی آمریکا، راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (۲۰۱۳). تهران، انتشارات ارجمند.
- سبحانی، جعفر، آیت...، سیمای انسان کامل در قرآن، انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، چاپ سوم، ۱۳۹۷.
- ستافانی، گاستون، بولوک، برnar و لواسور، ژرژ، حقوق جزای عمومی، ترجمه حسن دادیان، تهران، دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۷۷.
- سلطانی عظمت، ابراهیم؛ محمدیان، ابوالفضل؛ دولتشاهی، بهروز و علیدوست، هیرو. (۱۳۹۴). مقایسه نقصها در نظریه ذهن در بیماران با اختلال دو قطبی نوع ۱ در دوره فروکش. شفای خاتم. دوره چهارم. شماره اول.
- شاملو، سعید، مکتب‌ها و نظریه‌ها در روان‌شناسی شخصیت، تهران، ۱۳۶۳.
- صدوق، محمد بن علی ابن بابویه، التوحید، ترجمه محمدعلی سلطانی، انتشارات ارمغان طوبی، چ اول، ۱۳۸۴.
- صدوق، محمد بن علی ابن بابویه، عیون أخبار الرضا علیه السلام، انتشارات جهان، ۱۳۷۸.
- صرامی، غلامرضا، عبداللهی، محمدحسین، فتحی، اکرم، رابطه تصویرسازی ذهنی منفی با کارکردهای اجرایی در افراد دارای اختلال اضطراب اجتماعی، زمستان ۹۴.
- طباطبایی، سید محمد حسین، المیزان فی تفسیر القرآن، قم، اسماعیلیان، ۱۳۷۲.
- طبری، محمد بن جریر، تفسیر الطبری، قم، دارالعلم، ۱۳۶۴.
- طوسي، ابوجعفر محمد بن حسن، الأمالی، بیروت، دار الثاقفه، بی تا.
- عظیم زاده اردبیلی، فائزه و ملک زاده، فهمیه، (۱۳۹۳)، پیشگیری از جرائم در آموزه‌های قرآن، فصلنامه قرآن و علوم بشری، سال سوم، شماره ۲.
- غضنفری، فیروزه، سپهوند، رامین، اثر بخشی تکنیک کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر عالیم اختلال وسوسات - اجبار، مجلات تخصصی نور، پائیز و زمستان، ۹۳، شماره ۸.

- ۳۰- فراهیدی، خلیل بن احمد، العین، قم، نشر هجرت، ۱۴۱۰ق.
- ۳۱- قرائتی، محسن، تفسیر نور، تهران، مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن، ۱۳۸۱ش.
- ۳۲- قرشی، سیدعلی اکبر، تفسیر احسن الحدیث، تهران، بنیاد بعثت، ۱۳۷۷ش.
- ۳۳- کنترل فکر راه پیش گیری از انحرافات اخلاقی، مجله پرسمان بهمن ماه سال ۱۳۹۰ شماره ۱۰۹
- ۳۴- کریمی، یوسف، روان‌شناسی شخصیت، ج نهم، تهران، مؤسسه نشر ویرایش، ۱۳۸۳ش.
- ۳۵- گنجی، مهدی، آسیب‌شناسی روانی بر اساس- DSM ۴، تهران، نشر ساوالان، ۱۳۹۳ش.
- ۳۶- مبلغ، سید محمد حسین، شناخت در قرآن از نگاه مطهری، مقالات تخصصی نور، بهار و تابستان ۱۳۷۸، شماره ۱۷ و ۱۸.
- ۳۷- مترجمان، تفسیر هدایت، مشهد، بیناد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، ۱۳۷۷ش.
- ۳۸- محمدی ری شهری، محمد، مبانی شناخت دین، مؤسسه علمی فرهنگی دارالحدیث، قم، ۱۳۸۸ش.
- ۳۹- محمدی ری شهری، محمد، میزان الحکمه، مؤسسه علمی فرهنگی دارالحدیث، قم، ۱۳۸۸ش.
- ۴۰- محمدی، علی رضا، «شادی در لیبرالیسم»، پرسمان، ش ۴۳، ۱۳۸۵ش.
- ۴۱- مصطفوی، حسن، تفسیر روش، تهران، بنگاه ترجمه و مرکز نشر کتاب، ۱۳۸۰ش.
- ۴۲- مظہری، محمدثناء...، تفسیر المظہری، تحقیق غلامعلی تونسی، مکتبہ الرشیدیہ، پاکستان، ۱۴۱۲ق.
- ۴۳- معین، محمد، فرنگ معین، چاپ ششم، امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۳ش.
- ۴۴- مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، تهران، دارالکتب اسلامیه، ۱۳۸۱ش.
- ۴۵- موسوی همدانی، سیدمحمد باقر، ترجمه تفسیر المیزان، قم، دفتر انتشارات اسلامی جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، ۱۳۷۴ش.
- ۴۶- نباتی، محمد، «تأثیر دین بر کاهش اضطراب»، روزنامه کیهان: <http://kortan.wordpress.com>
- ۴۷- نجاتی، محمدعثمان، قرآن و روانشناسی، ترجمه عباس عرب، بیناد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، مشهد، ۱۳۶۹ش.
- ۴۸- هارولد کاپلان و بیامین سادوک. چکیده روانپردازی بالینی: نصرت‌الله پورافکاری. چاپ سوم. تهران: آزاده، پائیز ۱۳۷۷.
- ۴۹- یوسفی، زهرا، نشخوار فکری تعاریف و نظریه‌ها، مجلات تخصصی نور، بهار و تابستان ۱۳۸۸، شماره ۵۱ و ۵۲.

- 50- APA. Diagnostic and statistical manual of mental disorders (DSM-5®): American Psychiatric. Pub; 2013.
- 51- Astington, J. W., Pelletier, J., Homer, B. (2002). Theory of Mind and Epistemological Development: the relation between children's second-order falsebelief understanding and their ability to reason about evidence, *New Ideas in Psychology*, 20(2-3), 131-144.
- 52- Birch, A. (1997). Developmental psychology: From infancy to adulthood. London: MacMillan Press LTD.
- 53- Gallup, G. G., Jr. (1979). Self-recognition in chimpanzees and man: A developmental and comparative perspective. New York: Plenum Press.
- 54- <http://www.mortezamotahari.com/fa/ArticleView.html?ArticleID=3526&SubjectID=78549>.
- 55- Jeon, H. J., Walker, R. S., Inamori, A., Hong, J. P., Cho, M. J., Baer, L., ... & Mischoulon, D. (2014). Differences in depressive symptoms between Korean and American outpatients with major depressive disorder. *International clinical psychopharmacology*, 29(3), 150-156.